

Arrest

nr. 196 803 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 28 juli 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 augustus 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 11 juni 2014 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2 Op 5 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag van 11 juni 2014 onontvankelijk verklaard wordt op grond van artikel 9ter, § 3, 1°

van de vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing, die op 30 juni 2015 aan de verzoekende partijen ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 11.06.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

*M(...) M(...) L(...), P(...) (R.R.: (...))
Geboren te (...) op (...)
+ partner: N(...) T(...), T(...) (R.R.: (...))
Geboren te (...) op (...)
Nationaliteit : Congo (Dem. Rep.)
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter §3-1° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; de aanvraag bevat niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België.

In de aanvraag d.d. 11.06.2014 werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven: Centrum 127bis - Tervuursesteenweg 300 te 1820 Steenokkerzeel. Dat na contactopname met het Centrum 127bis op 05.08.2014 gebleken is dat betrokkenen niet meer op dit opgegeven adres verblijven, Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van hun feitelijke verblijfplaats in België. Dat betrokkenen niet het adres van hun nieuwe verblijfplaats meedeelden aan onze diensten. Derhalve ontbreekt het bewijs of betrokkenen daadwerkelijk en feitelijk in België verblijven. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). ”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Zij zetten in hun verzoekschrift onder meer het volgende uiteen:

“Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag op basis van medische redenen van verzoekers d.d. 11.06.2014 artikel 9 ter, onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter §3-1° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; de aanvraag bevat niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België.

In de aanvraag dd 11.06.2014 werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven: Centrum 127bis-Tervuursesteenweg 300 te 1820 Steenokkerzeel. Dat na contactopname met het Centrum 127 bis op 05.08.2014 gebleken is dat betrokkenen niet meer op dit opgegeven adres verblijven. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgeven adres niet overeen met het adres van hun feitelijke verblijfplaats in België. Dat betrokkenen niet het adres van hun nieuwe verblijfplaats meedeelden aan onze diensten. Derhalve ontbreekt het bewijs of betrokkenen daadwerkelijk en feitelijk in België verblijven. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RVS d.d. 30.06.2011).

Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de aanvraag van verzoekers geenszins als onontvankelijk kan worden beschouwd. Verzoekers kunnen zich absoluut niet akkoord verklaren met deze beslissing en wensen het volgende te benadrukken:

1. Met betrekking tot de verblijfplaats van verzoekers

Verwerende partij verwijst naar artikel 9ter §3-1° van de wet van 15.12.1980.

Dit artikel stelt het volgende:

“ De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;”

Dat dit echter geen wettelijke basis kan vormen om de aanvraag van verzoekers onontvankelijk te verklaren.

Dit artikel stelt enkel dat de effectieve verblijfplaats van verzoekers vermeld moet staan in de aanvraag. Verzoekers verbleven in het gesloten centrum van Steenokkerzeel op het moment van de indiening van de aanvraag.

Dat verwerende partij zelf stelt dat alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

Dat dit in casu het geval is!

Verzoekers hebben hun effectieve verblijfplaats vermeld in de aanvraag! Dat art 9ter §3-1° bijgevolg geen wettelijke grond is om de aanvraag van verzoekers onontvankelijk te verklaren!

Dat de bestreden beslissing dan ook vernietigd dient te worden!

Dat de bestreden beslissing bovendien het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het vertrouwensbeginsel flagrant schendt!

In eerste instantie schendt men het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat verzoekers inderdaad vrijgelaten zijn uit het gesloten centrum en hun intrek hebben genomen in (...)

Dat verzoekers echter steeds volgens de geldende regelgeving gehandeld hebben en zich bij de gemeente gemeld hebben om hun nieuw adres door te geven.

Dat de raadsman van verzoekers bovendien reeds op 10.06.2014 een kopie van het schrijven aan DVZ mochten ontvangen, waaruit hun adres duidelijk blijkt. (Gelieve dit schrijven in de bijlage terug te willen vinden, stuk 5)

Dat zowel verzoekers als hun raadsman er bijgevolg van mogen uitgaan dat verwerende partij op de hoogte was van de verblijfplaats van verzoekers.

Verwerende partij schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door geen rekening te houden met alle documenten die beschikbaar zijn in het dossier van verzoekers.

Dat zij tot op heden bovendien op dit adres ingeschreven staan. Gelieve de attesten van woonst met historiek van adressen in de bijlage terug te willen vinden.

Dat het dan ook flagrant onzorgvuldig is van verwerende partij om deze informatie niet op te vragen. Dient men verwerende partij er niet op te wijzen een grondig, individueel en zorgvuldig onderzoek uit te voeren?!

Indien men het Rijksregister had geconsulteerd, had men op de hoogte geweest van de verblijfplaats van verzoeker. Dat men een flagrant gebrek aan welwillendheid kan verwijten aan verwerende partij.

Zelfs indien verwerende partij niet zelf het initiatief had willen nemen om de verblijfplaats van verzoekers te weten te komen, had men verzoekers, of hun raadsman steeds kunnen contacteren.

Dat verwerende partij het gelijkheidsbeginsel schendt door in andere dossiers cliënten de mogelijkheid te geven het dossier verder aan te vullen en in dit dossier, een negatieve beslissing te nemen. Gelieve in de bijlage zo'n bijkomend verzoek terug te willen vinden.

Dat dit verzoek tot bijkomende informatie op 17.07.2015 verstuurd werd en verwerende partij bijgevolg tot op heden in het ene dossier de kans geeft het aan te vullen en in het andere niet. Dat dit een flagrante schending uitmaakt van het gelijkheidsbeginsel!

Dat de motivering die verwerende partij hanteert, bovendien onvoldoende is. Men stelt 'contact te hebben opgenomen' met het gesloten centrum op 05.08.2015.

Bezwaarlijk kan men dit afdoende noemen! Hoe heeft men contact opgenomen? Wat werd hen meegedeeld?

Het is voor verzoekers onmogelijk om dit af te leiden uit de bestreden beslissing. Dat dit dan ook een flagrante schending uitmaakt van het motiveringsbeginsel!

Omwille van al deze redenen dient de bestreden beslissing vernietigd te worden!

(...)

3.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

"Verzoekers houden voor dat zij op het moment van het indienen van de aanvraag in Steenokkerzeel verbleven, en op het moment van de aanvraag zodoende voldaan was aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Bovendien zouden zij hun adreswijziging naar Seraing hebben meegedeeld, en mocht hun raadsman reeds op 10.06.2014 kopie van het schrijven aan Dienst Vreemdelingenzaken ontvangen.

Verzoekende partij haar beschouwingen falen in echte en in feite, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Vooreerst laat verweerder nopens de vermeende schending van artikel 3 van de Wet van 29.07.1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, die de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing deels weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de staatssecretaris geheel terecht tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf heeft beslist.

Verweerder laat gelden dat artikel 9ter, §1, 2e lid van de Vreemdelingenwet stipuleert dat "De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België."

Overeenkomstig artikel 9ter, §3, 1° van de Vreemdelingenwet verklaart de gemachtigde van de Minister van Justitie de aanvraag onontvankelijk "indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat".

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier onbetwistbaar dat:

- verzoekende partij bij schrijven van 10.06.2014, met poststempel 11.06.2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hebben ingediend, waarbij het adres van het gesloten centrum te Steenokkerzeel werd opgegeven als effectieve verblijfplaats;
- verzoekende partij ingevolge de beslissing van 12.06.2014 werden vrijgesteld met een nieuwe termijn van 7 dagen (reden: lopende gerechtelijke procedure – beroepstermijn RvV niet verstreken);
- navraag op 05.08.2014 bij het gesloten centrum bevestigde dat betrokkenen daar niet langer verbleven doch waren vrijgesteld;
- verzoekende partij op geen enkele manier haar nieuwe verblijfplaats heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken, vooraleer de beslissing genomen werd.

Verzoekende partij ontkent in haar verzoekschrift ook niet dat zij werd vrijgesteld uit het gesloten centrum. Zij poogt evenwel voor te houden dat zij op datum van het indienen van de aanvraag wel in het gesloten centrum verbleef, en dit zou volstaan opdat de aanvraag onontvankelijk zou zijn.

Verzoekende partij kan hierbij niet worden gevolgd. Het komt vanzelfsprekend aan de vreemdeling toe om, in zoverre hij na het indienen van de aanvraag, verandert van verblijfplaats, deze nieuwe verblijfplaats mee te delen aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze zorgvuldigheidsplicht rust ontegensprekelijk op de aanvrager, zoals ook bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad:

"De verzoekende partijen geven in hun verzoekschrift toe dat zij "op het ogenblik van de aanvraag en ook nog gedurende in totaal 4 maanden na deze aanvraag (...) op dit adres (verbleven), totdat zij op 26 maart 2012 noodgedwongen deze woning dienden te verlaten, en onderdak dienden te vinden bij vrienden". Hieruit blijkt dat het motief van de bestreden beslissing dat stelt dat "volgens informatie verkregen door de Lokale Politie van Ingelmunster op 29.03.2012 gebleken is dat betrokkenen niet meer op dit opgegeven adres verblijven (politieverlag zie administratief dossier)" klopt. Dit verslag bevindt zich in het administratief dossier.

Het feit dat de verzoekende partijen voor 26 maart 2012 nog wel op voornoemd adres zouden verbleven hebben doet in casu niet ter zake, omdat het aan de verzoekende partijen zelf toekwam, in het kader van de wederkerige zorgvuldigheidsplicht, aan de verwerende partij te laten weten dat zij op een ander adres verbleven. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij de verwerende partij hiervan op de hoogte hebben gesteld. Het motief van de bestreden beslissing is dan ook niet kennelijk onredelijk." (R.v.V. nr. 144 259 dd. 28.04.2015, www.rvv-cce.be, markering toegevoegd).

En ook:

"3.6. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet biedt een vreemdeling die effectief in België verblijft de mogelijkheid om een verblijfsmachtiging om medische redenen te verkrijgen. Het hebben van een effectieve verblijfplaats in België is een voorwaarde die zich stelt gedurende de gehele procedure en laat de verwerende partij ook toe de nodige praktische schikkingen te treffen indien de vreemdeling medisch dient te worden onderzocht of indien hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning. Van de vreemdeling kan derhalve verwacht worden dat hij een wijziging van de effectieve verblijfplaats in België spontaan meedeelt, net zoals kan verwacht worden dat hij de verwerende partij spontaan op de hoogte brengt van een evolutie in zijn ziektebeeld (cf. RvS 24 augustus 2012, nr. 8945 (c)). Er anders over oordelen en stellen dat een verandering van effectieve verblijfsplaats niet dient meegedeeld te worden houdt in dat de verwerende partij geconfronteerd wordt met achterhaalde adressen die niet meer corresponderen met de werkelijkheid, en dat zij zelf moet achterhalen of de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen nog effectief in België verblijft, wat niet de bedoeling van de wetgever kan zijn. Indien verwerende partij in casu over informatie beschikt waaruit blijkt dat verzoekers niet meer effectief verblijven op het door hen opgegeven adres en er geen wijziging van effectief adres werd meegedeeld, kan zij derhalve concluderen dat het bewijs ontbreekt of verzoekers daadwerkelijk en feitelijk in België verblijven en dat de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet niet vervuld is.

3.7. Er rust op verzoekers zelf derhalve ook een zorgvuldigheidsplicht in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, namelijk de plicht om een wijziging van hun effectieve verblijfplaats mee te delen. Het volstaat dus niet dat de werkelijke verblijfplaats van verzoekers op het ogenblik van het indienen van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag mogelijk wel correct was. Verwerende partij kan niet verweten

worden dat de behandeling van een aanvraag om verblijfsmachtiging enige tijd in beslag neemt. Zij kan niet verantwoordelijk geacht worden voor het feit dat de initieel bij de aanvraag om verblijfsmachtiging weergegeven effectieve verblijfplaats na verloop van tijd niet meer overeenstemt met de werkelijkheid. Er kan zoals reeds eerder gezegd niet van de verwerende partij verwacht worden dat zij zelf op zoek gaat naar de effectieve verblijfplaats van een aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen.”(R.v.V. nr. 97 975 dd. 27.02.2013, www.rvv-cce.be, markering toegevoegd).

In casu heeft de gemachtigde van de staatssecretaris vastgesteld dat verzoekende partij op datum van 05.08.2014 niet verbleef op de in de aanvraag opgegeven feitelijke verblijfplaats, en aldus bleek dat het in de aanvraag opgegeven adres niet overeenstemt met het adres van de feitelijke verblijfplaats in België.

De motivering in de bestreden beslissing inzake het vervuld zijn van de ontvankelijkheidsvoorwaarden op het ogenblik van het indienen van de initiële aanvraag, kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, en betreft een overtollig motief.

Verder stelde de gemachtigde van de Minister van Justitie vast dat verzoekende partij het adres van de nieuwe verblijfplaats ook niet heeft meegedeeld. Verzoekende partij houdt dientrent voor dat zij zich na de vrijlating bij de gemeente gemeld heeft om het nieuwe adres door te geven. Zij toont dit niet aan, noch blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat een adreswijziging werd meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoekende partij verwijst tevens naar een schrijven van 10.06.2014, schrijven dat zich alleszins ook niet in het administratief dossier bevindt, en waarvan de gemachtigde aldus geen kennis had op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op 05.08.2014.

In het administratief dossier bevindt zich wel een schrijven van verzoekende partij van 10.06.2015, dat aldus manifest dateert van na de bestreden beslissing, en dat zodoende geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing van 05.08.2014.

In casu heeft verzoekende partij haar nieuwe verblijfplaats op geen enkele manier meegedeeld aan de gemachtigde van de Minister van Justitie vooraleer de bestreden beslissing genomen werd. Zulks blijkt duidelijk uit de stukken van het administratief dossier.

De gemachtigde van de Minister van Justitie motiveerde dan ook terecht dat “betrokkenen niet het adres van hun nieuwe verblijfplaats meedeelden aan onze diensten. Derhalve ontbreekt het bewijs of betrokkenen daadwerkelijk en feitelijk in België verblijven.”

Verzoekende partij houdt nog voor dat zij nog steeds in het rijksregister ingeschreven is te Seraing. Verweerder laat gelden dat verzoekende partij hiermee voorbij gaat aan de verplichting die op haar rust om haar nieuwe feitelijke verblijfplaats mee te delen.

Inderdaad heeft verzoekende partij zich hierop niet beroepen t.a.v. de gemachtigde. Inderdaad heeft verzoekende partij op geen enkel ogenblik totdat de beslissing genomen werd, aan de gemachtigde van de Minister van Justitie meegedeeld dat zij niet langer in het gesloten centrum te Steenokkerzeel verblijft, doch wel te Seraing, (...).

Uit het uittreksel RR blijkt daarenboven dat verzoekende partij vanaf 26.05.2014 het adres van het gesloten centrum te Steenokkerzeel als gekozen verblijfplaats had, en zij pas op 18.09.2014, zijnde dus na de bestreden beslissing van 05.08.2014, werd ingeschreven te Seraing (bijlage 1).

Met haar beschouwingen in het verzoekschrift tot nietigverklaring weerlegt verzoekende partij geenszins de terechte vaststellingen van de gemachtigde van de Minister van Justitie dat verzoekende partij niet langer verbleef op het in de aanvraag opgegeven adres, en zij evenmin een nieuwe feitelijke verblijfplaats had meegedeeld, zodat het bewijs ontbrak of betrokkenen daadwerkelijk en feitelijk in België verblijven.

Verzoekende partij heeft nagelaten haar nieuwe verblijfplaats mee te delen aan de gemachtigde van de Minister van Justitie. Zij is uiteraard zelf verantwoordelijk voor haar nalatig handelen.

De gemachtigde van de Minister van Justitie heeft geheel terecht een beslissing genomen tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, nu de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat.

De gemachtigde van de Minister van Justitie motiveerde hierbij terecht als volgt in de bestreden beslissing:

“Artikel 9ter §3 – 1° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; de aanvraag bevat niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België.

In de aanvraag d.d. 11.06.2014 werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven: Centrum I27bis - Tervuursesteenweg 300 te 1820 Steenokkerzeel. Dat na contactopname met het Centrum I27bis op 05.08.2014 gebleken is dat betrokkenen niet meer op dit opgegeven adres verblijven. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van hun feitelijke verblijfplaats in België. Dat betrokkenen niet het adres van hun nieuwe verblijfplaats meedeelden aan onze diensten. Derhalve ontbreekt het bewijs of betrokkenen daadwerkelijk en feitelijk in België verblijven. Aangezien alle onontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).” (onderlijning toegevoegd).

Deze beslissing werd terecht genomen en ten genoegen van recht gemotiveerd. De beschouwingen van de verzoekende partij falen in rechte.

Verzoekende partij houdt nog een schending voor van het gelijkheidsbeginsel, doch laat na dienomtrent concrete gegevens aan te brengen. Dit onderdeel van het middel faalt eveneens volkomen.

Tot slot houdt verzoekende partij voor dat de motivering dat er contact werd opgenomen met het gesloten centrum, onvoldoende is, en niet blijkt hoe er contact is opgenomen en wat werd meegedeeld. Verzoekende partij haar beschouwingen gaan enerzijds voorbij aan de stukken van het administratief dossier, waaronder het synthesesdocument telefoongesprek van 05.08.2014. Verzoekende partij had inzage in het administratief dossier kunnen vragen, hetgeen zij niet heeft gedaan. Zij kan niet ernstig kritiek uiten, in strijd met de stukken ervan.

Daarenboven heeft zij ook geen belang bij deze kritiek, nu zij nergens betwist dat zij op 12.06.2014 werd vrijgesteld uit het gesloten centrum, en de inhoud aldus niet betwist wordt.

Verzoekende partij haar betoog faalt volkomen, en kan geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.”

3.3 Artikel 9ter, § 3, 1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfsplaats in België bevat; (...)”

Uit voormelde bepaling volgt duidelijk wanneer een aanvraag onontvankelijk kan worden verklaard, met name wanneer de aanvraag niet per aangetekende brief werd verstuurd, quod non in casu en indien zou blijken dat de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat.

De verzoekende partijen betogen in een eerste onderdeel dat zij op het moment van de indiening van de aanvraag in het gesloten centrum van Steenokkerzeel verbleven en ze stellen dat ze hun effectieve verblijfplaats hebben vermeld in de aanvraag.

De Raad stelt vast dat bij het indienen van de aanvraag van 11 juni 2014 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd aangegeven dat de familie “wonende” is “te 4101 Seraing” maar “momenteel verblijvende” is “te 1820 Steenokkerzeel, Tervuursesteenweg 300”. Hieruit blijkt dat als effectieve verblijfplaats 1820 Steenokkerzeel, Tervuursesteenweg 300 werd aangegeven, zijnde het Centrum 127bis. De verwerende partij bevestigt in haar nota met opmerkingen dat in voormelde aanvraag het adres van het gesloten Centrum te Steenokkerzeel werd opgegeven als effectieve verblijfplaats en lijkt ook niet te betwisten dat de verzoekende partijen bij het indienen van de aanvraag aldaar effectief verbleven.

Er dient op gewezen te worden dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter, § 3, van de vreemdelingenwet moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Dit wordt ook zo aangegeven door de gemachtigde in de bestreden beslissing waarbij wordt verwezen naar het arrest van de Raad van State nr. 214.351 van 30 juni 2011. Dit standpunt van de Raad van State wordt herhaald in de arresten met nummers 220.173 van 4 juli 2012 en 221.269 van 6 november 2012 waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 9ter moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.

Zoals reeds hoger vastgesteld blijkt dat de verzoekende partijen bij de indiening van hun aanvraag het adres van het gesloten Centrum te Steenokkerzeel hebben opgegeven en dat noch de gemachtigde, noch de verwerende partij, betwisten dat op het moment van de indiening van de aanvraag van 11 juni 2014 dit opgegeven adres de effectieve verblijfplaats betrof van de verzoekende partijen. Het gegeven dat de verzoekende partijen na het indienen van hun aanvraag werden vrijgesteld en hun verblijfplaats niet hebben meegedeeld aan de gemachtigde kan er dan ook geen afbreuk aan doen dat uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (cf. RvS 6 november 2012, nr. 221.269 en RvS 4 juli 2012, nr. 220.173). Met haar betoog in de nota met opmerkingen gaat de verwerende partij dan ook volledig voorbij aan de duidelijke bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en de rechtspraak van de Raad van State dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Met betrekking tot de door de verwerende partij aangehaalde arresten van de Raad volstaat het verder op te merken dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde hebben.

De verzoekende partijen maken aldus een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aannemelijk.

3.4 Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 augustus 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU